

Mindretallets Forslag om *Valutaforanstaltninger* indeholdt bl. a. følgende Ændringer:

a. For at sikre ligelig Hensyntagen til de forskellige Erhvervs Interesser skulde Handelsministeriets Forskrifter til Nationalbanken ångaaende Handel med Valuta m. m. godkendes af Rigsdagens Valutaudvalg.

b. Med Hensyn til Adgangen til at *disponere over udenlandske Tilgodehavender* (jfr. Lovens § 9) ønskede man en saadan Formulering, at Eksportørens Ret til den indtjente fremmede Valuta fastsloges, samtidig med at det hindredes, at denne blev stillet til Raadighed for Udlandet ved ekstraordinær Kreditgivning eller Henstaaen i fremmed Bank eller hos Privatpersoner. Der var derfor gjort en Undtagelse fra Forbudet herimod for det Tilfælde, at Ejeren godtgjorde, at han i den nærmeste Fremtid i vedkommende Land nødvendigvis havde Brug for et Beløb, svarende til det, der henstod der.

c. *Omveksling* af fremmed Valuta til danske Kroner kunde efter Mindretallets Forslag kun ske gennem dertil autoriserede Banker og Vekselerere. Saa længe Eksportøren *ikke* ønskede at veksle sin fremmede Valuta, skulde han *frit kunne disponere* derover; men da Importen i det hele foresloges frigivet, var det for at forebygge samfundsskadelig Kronespekulation og for til enhver Tid at begrænse Valutaefterspørgselen til det absolut fornødne bestemt, at *Køberen* ved Salg af fremmed Valuta over for Sælgeren skulde godtgøre, at han med Købet havde *legitimt Formaal*, og at han, hvor Talen var om Vareimport, *paa det paagældende Tidspunkt havde Brug* for den ønskede Valuta.

De *handelspolitiske Foranstaltninger*, der efter Mindretallets Opfattelse skulde kunne træffes, foresloges henlagt under *Udenrigsministeren*, da de havde Eksportens Udvikling paa de bedst mulige Vilkaar og i det størst mulige Omfang som Hovedformaal. Bortset fra de Begrænsninger, der maatte følge af Opfyldelsen af alt bestaaende Overenskomster og Muligheden for Indgaaelse af nye, burde Importen formentlig være fri (jfr. dog straks nedenfor), og Mindretallets Forslag drejede sig derfor mere om Importens *Fordeling paa Indkøbslande* end om dens Regulering. Grundlaget for denne Import-Fordeling skulde tilvejebringes af et af Udenrigsministeren nedsat *Erhvervsudvalg*, hvor alle Erhverv, som skønnedes at komme i Betragtning i denne Forbindelse, var forholdsmæssigt repræsenteret, og et under Udenrigsministeren sorterende *Importfordelingskontor*, der traadte i Stedet for Nationalbankens Valutakontor, skulde derefter udarbejde Forslag i saa Henseende. — Naar der til al Import af Varer krævedes *Importattest* fra Importfordelingskontoret, skyldtes dette ikke, at der — bortset fra overenskomstmæssige For-